Sex ve třech

Sdílená

Natalya Gastile

Sex ve třech

Sdílená

Nataly Castle

AKTIVACE

Seděla jsem na posteli a s tužkou mezi rty jsem projížděla inzeráty v novinách nabízející práci. Ty, co hledaly obsluhu ve fast foodu, mě už nezajímaly. Teď jsem měla konečně školu za sebou, a tak jsem si troufala na něco lepšího. Většina kamarádek zamířila na vejšku, zatímco mně střední úplně stačila. Stačila... musela stačit. Jinak to ani nešlo. Já na rozdíl od nich neměla bohatý rodiče a ani ty, co celý život na vejšku svých dětí spořili nebo dřeli ve dvou až třech pracích denně. Vlastně jsem s tím byla smířená už odmala.

Máma se s tátou rozvedla už dávno před lety, sotva jsem se naučila chodit. Měl teplé místečko v místní aukční kanceláři a jeho jediným a zároveň největším problémem byly pravidelně se opakující nevěry. Většinou se hádali a on se po večerech radši flákal po barech, než by se staral o rodinu. O mě nikdy zájem neměl, takže jsem se otcovské lásce bohužel zdaleka vyhnula. A tak se naši pořád doma hádali, rozcházeli se, zase se k sobě vraceli, až se jednou táta sbalil a nadobro odešel bydlet s čerstvě plnoletou holkou někam na druhý konec města, a na mě dočista zapomněl. Máma řešila hlavně sebe a utápěla se v myšlenkách, co udělala ve svým životě špatně, a jediný, co jí v jejím životě dávalo smysl, byla práce. Jen zřídkakdy mě někam vzala nebo si za mnou přišla do pokoje popovídat.

Ve škole jsem se díky tomu, že byla máma učitelkou na střední, zařadila do party holek z těch lepších vrstev. Nejvíc jsem si rozuměla s Amy a jejím věrným kamarádem a sousedem Jasonem. Pro mě bylo

životně důležité s nimi držet krok co se módy a líčení týče. Místní obchoďák šetřil na hlídačích, a tak se nepozorným prodavačkám dalo lehce pár věciček pronést pod nosem. Od patnácti jsem začala dělat ve fast foodu, kde se občas něco zapomenutýho našlo, svetr, kabelka, mobil. Ale vydržela jsem to ani ne dva měsíce, protože Amy mě začínala mít za socku, a tak jsem raději brzy skončila a vrátila se ke svým občasným krádežím. Máma po večerech opravovala písemky a na vaření, domácnost a vůbec i na mě už jí tolik času nezbývalo a od tý doby, co mi začala růst prsa, se o mě přestala zajímat úplně. Možná to bylo i tím, že se v tý době seznámila s kolegou, učitelem Kevinem Scottem, který se zčistajasna objevil u nás ve škole jako nějaký spasitel, a tak od té doby máma radši řešila pozornost, kterou jí věnoval. Nejspíš proto, aby jí zase neutekl za jinou.

No jo. Ťukla jsem o noviny. *Teď se přece nebudu zahazovat ve fast foodu, fuj.* Jako dlouhonohý blondýně by mně práce v kanceláři slušela mnohem víc, a navíc kluci, na který jsem mířila, by se s obsluhou v hamburgárně nikdy nezahazovali.

„Jo najít si tak nechutně bohatýho chlapa a žít si jako královna," snila jsem nahlas.

„Už jsi něco našla?" probral mě blížící se hlas procházející mámy z krásného rozjímání.

Proč tu nejsou takový inzeráty typu: Hledám mladou krásnou dívku, kterou bych celý život rozmazloval. Podpis: Bohatý, svalnatý superkluk. Zahodila jsem tužku.

„Ještě nic," procedila jsem otráveně skrz rty.

„Když do dvou tejdnů nic nenajdeš, budeš muset vzít to místo u Heylyho," pronesla ultimativně, když míjela můj pootevřený pokoj s košem plným vypraného prádla.

„V tom vysmaženým pajzlu mě už nikdy nikdo neuvidí," sykla jsem rozladěně.

„Tak se snaž," otevřela dveře dokořán a vešla dovnitř.

„Jasně," složila jsem otráveně hlavu do dlaní.

Tobě se to říká, když ti stačí trapná práce učitelky angliny za pár drobných. Nikdy žádná dovolená na Havaji a Pontiac místo Ferrari. To je život. S panem Scottem, učitelem tělráku, kterýho si ani nechceš vzít ze strachu, že ti zase pláchne za mladší, pomyslela jsem si.

„Já si život neposeru," procedila jsem nechtěně nahlas.

„Co to říkáš?" ohradila se máma proti sprostýmu slovu. „Jak to mluvíš?" pokračovala ve výchovným proslovu a já její přednášku téměř ihned přestala vnímat. Vždycky to bylo stejný, já nevychovaná, otec děvkař, ona chudák, důležitá jak prezident, práce základ spokojenýho života. Všechno tohle během vkládání čistýho prádla do skříně.

„Jo, jo," pokývala jsem hlavou a raději jsem s novinama zaplula na záchod. Dneska asi byla příliš unavená z práce nebo konečně pochopila, že už mě nemá cenu vychovávat. Jo to Kevin, tedy pan Scott, měl mnohem víc energie. Občas si mě zavolal doma na kobereček a pak vedl sáhodlouhou přednášku o mém tristním chování a o mizerných výsledcích ve škole, jako by o tom učitel tělocviku mohl vědět něco víc. Zrovna včera to bylo záživné promlouvání o smysluplném začleňování se do pracující společnosti, kdy mi přinesl

tyhle trapný noviny s inzerátama pro stejně trapný průměrňáky, jako byl on sám. Nic pro mě.

Mytí nádobí. To jako fakt? To snad je výsměch nebo noviny pro přistěhovalce.

Už skoro hodinu nikdo nevolal, a já tak moc potřebovala tohle všechno s někým probrat. S někým normálním. Otráveně jsem hodila noviny na postel, vyklonila jsem se ze dveří pokoje a zavolala do chodby na mámu: „Večer jdu ven. Dáš mi ňáký prachy?“

Jason a Amy byli jediní, kteří mi opravdu rozuměli. Obvykle jsme si volali několikrát denně a probírali všechno, co bylo třeba. Rodiče, kluky, ostatní holky. Mluvili jsme o jídle, hadrech, špercích, vejšce, kam oba nastoupili, no a já... jak jinak než o hledání práce.

„Jaký hledání práce? Co to sakra práce je, tohle vůbec nemám ve slovníku,“ předváděla se pobaveně Amy nad sklenicí oříškovýho latté a pečlivě si přitom prohlížela svoje nový nehty s blyštivými odlesky třpytek.

„Ha, ha, ha,“ oplatila jsem jí fádně ironickým smíchem, aby pochopila, že tohle mě dřív naštve, než pobaví.

„A co to zkusit za rok?“ vložil se do toho Jason.

„Co jako za rok?“ ohrnula jsem znechuceně levou půlku rtu.

„Školu,“ dodal.

„Super nápad, že mě to nenapadlo dřív. Dyť jsem úplná kráva, ne. Jasně, dám si rok voraz, pak určitě dostanu stýpko, viď,“ soptila jsem.

„Proboha promiň. Nenapadlo mě, že tě to tak bere. Promiň,“ omlouvala se mi Amy a pohladila mě po ruce.

„Já to tak nemyslel,“ řekl Jason a kamarádsky mě objal.

„Noviny jsou mimo, netušila jsem, že dinosauři vydávali noviny. Pojďme k nám, koukneme na comp. Určitě tam bude něco luxusního pro naši Bárbí," povzbudila mě upřímně Amy mojí přezdívkou ze školy.

„Nebo kouknem alespoň na instáč, co dělají ostatní z ročníku. Třeba tě to inspiruje," napadlo Jasona.

„Super, projedeme obě možnosti," souhlasila jsem a zvedli jsme se k odchodu.

Amyin pokoj voněl příjemně po růžích, které pravidelně měnila za čerstvé Carmelita, jejich uklízečka.

„Vyhledávač toho moc nedává, jenom trapný články o zlatokopkách. Jinak tu jsou jen samý prodeje kosmetiky a vitamínových doplňků, nic jistýho, nic sexy," četla Amy.

„Tak taky co může být víc sexy než nedělat nic a brát za to prachy?" vložil se do toho Jason.

„Jenomže kdo nedělá nic a bere za to prachy?" rozhodila Amy rukama.

„Modelky, manželky politiků, herečky, porno herečky," doplnil Jason.

„Jasně, mohla bych bejt porno holka," smála jsem se, až jsem skončila protivným ironickým smíchem.

„Víš co, ty to bereš moc vážně."

„Máš dojem, že to, že když si nenajdu práci, tak mě naši vyhodí z baráku, není dostatečně vážný?" zamračila jsem se.

„A co spojit příjemný s užitečným," posadil se za počítač Jason a rychle se proklikal na nějakou stránku s inzeráty. Těžce jsem klesla do

Amyina růžového křesílka a otráveně jsem čekala, s jakou pitomostí přijde.

„Tak poslouchej." Opřel se do židle a začal číst z obrazovky. „Hledám štíhlou slečnu reprezentativního vzhledu na občasné schůzky. Finanční odměna. Nebo tohle. Hledám společnici. Pokud jsi mladá a nezadaná, pak se ozvi."

„Děláš si prdel?" vyhrkla jsem. „Jako že bych dělala šlapku, jo?" zvedla jsem se z křesla.

„Proč hned šlapku," vložila se do toho Amy.

„Můj strejda taky tak nějak sháněl manželku. Věčně v práci, tak kde jinde než na seznamce. Dneska to není nic divnýho," snažila se uklidnit situaci.

„Proboha Amy, tvůj strejda, to je něco úplně jinýho. Ten by nešel ani na to rande bez noťase. Tohle budou nejspíš úchylové nebo rovnou sériový vrazi," nelíbilo se mi to.

„Anebo jen bohatí asociálové," uzavřela to Amy.

„Když ty máš na všechno něco," prohodil Jason a přepnul na Instagram.

Za okny se zase stmívalo a já pořád netušila, jak se svým životem naložím. Doma jsem si vyplnila zbytečný profesní test, který mi měl napovědět, jakým směrem bych se měla ubírat. Ale odpověď v podobě práce v sociálních službách se mi příliš nezamlouvala.

Dole bouchly dveře. Naši se vrátili z práce. Skočila jsem po notebooku a rychle jsem naklikala pár inzertních stránek.

„Ahoj, zlato!" Celým domem se rozezněl mámin hlas.

„Neruš, hledám práci," odbyla jsem ji stroze, aby ji ani nenapadlo vlézt mi zase do pokoje.

Hned na první stránce byl tučně zvýrazněný inzerát na administrativu, vysoké finanční ohodnocení, pojištění. Pod ním několik dalších podobných. Rozhodla jsem se, že odpovím. Odeslala jsem pár mailů a s pocitem dobře vykonané práce jsem čekala na kladné odpovědi nebo minimálně pozvánky k pohovoru.

Další den máma i Kevin živě diskutovali v kuchyni nad zprávami z rádia, které se týkaly nějakých protiimigračních opatření. Oba jako by snědli všechnu moudrost světa. Hodila jsem po nich opovržlivým pohledem a zaplula jsem rukama do ledničky pro džus a něco k snídani. Sklenice džusu po ránu vždycky zasytí.

Máma se cpala tousty a díky tomu viditelně přibírala na stehnech. Opovrhovala jsem lidmi, kteří se o sebe, potažmo o svoji postavu nestarali. Špeky schovávali pod dlouhým trikem a nic moc si z toho nedělali.

„Miláčku," pozdravila mě máma, hned jak jsem zaklapla dveře od ledničky. „Jak pokračuje tvoje hledání?" Zase se zajímala o moji neexistující práci.

„Super," prohodila jsem ironicky.

„Domluvila jsem ti na odpoledne pohovor u Jenis ve firmě. Víš, o koho jde, ta s tou malou holčičkou, co byla u nás v létě na grilování? Hledají někoho do recepce, to by bylo fajn, co říkáš? Mam tu lístek s adresou. Na," podala mi vizitku.

„No jo," vzala jsem si ho a pomalu jsem se odporoučela zase po schodech nahoru.